

man her nede i Danmark vil give den danske Befolkning det Indtryk, at den færøske Befolkning er ked af Samarbejdet med Danmark, for det modsatte er i Virkeligheden Tilfældet. Jeg vil henvise det ærede Medlem til at se, hvad jeg har udtalt Sp. 1070. Jeg har netop udtalt saa kraftigt, som jeg vel kunde, at heldigvis er Situationen en saadan, at langt fra alle Selvstyremænd er imod os, tværtimod, den allerstørste Del af Selvstyrefolkene er dansk-sindede og holder paa Forbindelsen med Danmark, men der er en yderliggaaende Fløj. Det ærede Medlem vil altsaa se, at der ikke fra min Side — og jeg ved ikke, om der overhovedet er det fra nogen som helst Side — er udtalt det, som det ærede Medlem her siger.

Det ærede Medlem bad om Besvarelse paa 4 Rebusser, der er kommet frem her. Jeg ved ikke, om det vil lykkes mig at overbevise det ærede Medlem. Det ærede Medlem siger, at jeg modsiger mig selv, naar jeg et Sted siger, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har sagt, at man begunstigede de mere velhavendes Børn fremfor de fattige, da der var Tale om Rejse herved. Det ærede Medlem Hr. Rytter svarede, siger det ærede Medlem, at det var forkert, men sagde senere, at det kunde godt være, at de velhavendes Børn var kommet herved i større Udstrækning end de fattiges. Min Betragtning var den: man kan ikke bebrejde nogen deroppe, hvad der er sket; der er ikke Tale om, at de velhavende blev foretrukket fremfor de fattiges Børn, men Forholdet var det, at man meldte sig til disse Rejser, og der var selvfølgelig en hel Del, der ikke kunde melde sig, fordi deres Forældre ikke havde Raad til at udruste deres Børn med, hvad der hører til, og derfor blev Konsekvensen ganske naturlig, at der var flere Børn af dem, der har nogenlunde godt Raad end af dem, der slet ikke har Raad. Men der var dog ogsaa Børn af dem, der slet ikke havde Raad, som fik Hjælp andetsteds fra. Jeg synes, det maa kunne forstaas, saa jeg kan ikke se, man har Ret til at sige, at man har foretrukket de velhavende for de andre.

Det ærede Medlem siger — Pag. 1553 —, at jeg modsiger mig selv med Hensyn til Fiskerskibene. Det ærede Medlem citerer saaledes: „Det næste Argument, det ærede Medlem“ — det er altsaa mig — „bruger, er, at man fra den danske Regerings Side bør stræbe henimod, at Fiskerne selv ejer de Skibe, de har, og ikke Købmændene. Ogsaa her er det ærede

Medlem imidlertid fuldstændig paa Vildspor; thi vor Lovgivning gaar udelukkende i den Retning, at Fiskerskibene kan faa Laan, Købmændene kan ikke faa Laan.“ Det ærede Medlem citerer disse Udtalelser af mig og siger: de modsiger jo sig selv. Nej, det gør de slet ikke, hvad det ærede Medlem ogsaa godt ved, naar han undersøger Forholdene. Det ærede Medlem sagde nemlig i sit første Foredrag, at Staten gik ikke i den Retning, men den burde gaa i den Retning at hjælpe Fiskerne deroppe, og det, jeg udtalte overfor det ærede Medlem, var: Jo, Staten gaar udelukkende i den Retning at hjælpe Fiskerne deroppe; og derfor kan det ærede Medlem ikke sige, at han altsaa er paa den rette Vej. Jo, det er han, men han er ikke paa den rette Vej med Hensyn til at beskyldte Staten herved for tidligere at være gaaet en anden Vej, for det er Staten nemlig ikke.

Det er for Resten ganske interessant at se, hvor forsigtig man skal være med at udtale sig om Forhold, naar man ikke er meget kendt med dem. Det ærede Medlem kom jo ind paa Baadene i Klaksvig og læste en hel Del op, der viste, at de tilhører Købmændene og ikke Fiskerskipperne deroppe, og det ærede Medlem bruger saa det Argument for, at saa kommer Laanene jo ikke Fiskerne til gode, for det er Købmændene, der ejer de Baade. Men det ærede Medlem maa huske paa, at de, der her blev afhørt, var Ejere af Motorbaade, og det, vi navnlig har tænkt paa, er Fiskerskibene, og de var ved Island. Og Ejerne af dem skulde for Resten slet ikke afhøres angaaende dette Punkt. Det var nemlig kun Motorbaadenes Ejere, som skulde afhøres, om de var blevet generede deroppe af fremmede Trawlere. Men selvfølgelig er der ogsaa Motorbaade, som tilhører Fiskerne.

Det ærede Medlem fordrer Forklaring af en Rebus til. Jeg sagde: Vi vil over til Trawlfiskeriet, men lidt efter lidt, og vi maa derfor først sørge for at forbedre Havne og Veje deroppe, før vi kan slaa ind paa det andet. Det ærede Medlem siger: Er der nogen, der kan forstaa den Rebus, at man først kan faa Trawlere, naar man har faaet Veje deroppe. Jeg vil altsaa sige til det ærede Medlem, at jeg sagde ikke „Veje“, jeg sagde „Havne og Veje“; og at vi skal have Havne deroppe for at faa store Trawlere derop, forstaaer det ærede Medlem vel, men ogsaa Vejene spiller en meget stor Rolle. Det er nemlig nødvendigt, at der er gode Veje, for at man hurtigt kan føre Fiskene fra Havnen hen til Arbejdspladserne; thi ellers bliver der for meget personligt